

МАКЕДОНИЈА ше излиза едно пѣтъ
седмично, въ Сѣбѣотъ.
Цѣна предплатена за годинъ 4 бѣлы
денариѣта, а за шесть мѣсеца 2 и по-
дѣлява както въ Цариградъ тѣкъ тѣтъ и на
всѣхъ по вѣнъ.

Единъ листъ има 2 гроша.
Писма не освободени отъ пощенскъ пла-
ти и нарѣченія за вѣстники не сѣдруже-
са предплатѣтъ не сѣ прѣмѣтъ.

Всяко порѣжаніе и изискваніе, за все
що сѣ отнася до Македоніѣ, ше сѣ
отдава исклучително до редактора и из-
дателя П. Р. СЛАВЕЙКОВА

МАКЕДОНИЈА

Листъ за политикѣ и книжевностъ.

Подписка-та на спомоществованіѣ-та
става въ Цариградъ, въ Писалницѣта на вѣ-
стника, Асма-алѣ въ пиринѣтъ у Дѣсам-
лъ-ханъ № 15, а по вѣнъ при отпечѣ-
тъ настоятели, които отговарятъ за чѣ-
стникъ-тъ.

Статіи и писма за общополезни раба-
ты вѣпставатъ сѣ безъ платѣ, стига са-
мо да сѣ снабдени съ вѣрни подписи. За
частни извѣстіѣ плаща сѣ по гр. 2 за реда-

На настоятели сѣ устѣпѣтъ по пет
на сто отъ цѣнѣтъ на спомоществованіѣта
като себерѣтъ отъ тѣхъ спомоществованіѣ
на горѣ и въ издѣлѣжѣтъ.

Първиятъ Българскый Сѣборъ.

(Продълженіе отъ брой 34-ий)

II.

Ний казахъмъ вкратѣтъ сѣмотрѣніѣ-та,
но, мислимъ, говорѣтъ високо въ
оубиѣтъ на обществѣта на Сѣбора въ не-
сѣбѣотѣ. Сега остава да погърсимъ
мислимъ на злого и да видимъ ний
между тѣхъ нѣкои облекчителни при-
чины, които да посмѣлятъ тежѣтъ отъ
мисловностъ, подъ койѣго е прѣгърбенъ
първиятъ Сѣборъ.

Мнозина ний, които мислятъ, че из-
върѣтъ на злого е раздѣленіе на пар-
тии, които сѣществували въ Сѣбора, и
това мислѣне даже много пѣтъ е иска-
вано и прѣзъ вѣстникѣтъ. Това обаче
не е никакъ истинно. Ний бихъмъ благо-
волятѣ чегѣтъ на народа сѣ, ако между
него или между неговѣтъ избрани въ
Сѣборѣтъ бѣ имало партии въ точното
назначеніе на думѣтъ; защото колкото и
да сѣ вижда тѣтъ отъ прѣвъ погледъ
недобротѣтъ странѣ на раздѣленіе на
партии, то въ сѣщностѣ е ний добротѣтъ
тъ дѣлѣтъ на сѣречивостѣтъ, безъ
кого не може да ний ний нравственъ
нй вещественъ напредѣтъ. Но трѣбва
да забѣлѣжѣтъ добротѣтъ чѣтелѣтъ, като
забѣлѣжѣтъ думѣтъ партии, ний не
забѣлѣжѣтъ злоупотребителного ѣ зна-
ченіе, което често сѣ прѣмѣтъ въ разго-
ворѣтъ ний; сирѣ, да давамъ ний партии
на неразбраното сѣпрогнѣненіе, което
въ своеправіе сѣ привѣтъ нѣкои сѣрѣ-
шо нѣкои работѣ, безъ да размыслѣтъ
добра ли е или е лоша, и безъ да ний
особенно свое мислѣне за какъ трѣ-
ба да стане пѣтъ, за да сѣ извърши
работѣта по-добротѣ. Партиѣтъ сѣ раж-
дѣтъ отъ неспособностѣтъ на началѣта,
и по сѣдѣствіе отъ не еднаквостѣтъ на
мислѣніѣта; а чѣловѣческото естество е
такъвоъ шото вѣчно, долѣ сѣществѣва
чѣловѣчество, ше сѣществѣва не една-
квостъ въ началѣта, и по сѣдѣствіе не-
еднаквостъ въ мислѣніѣта; сѣ други ду-
ма, долѣ чѣловѣкъ е разумно сѣщѣ-
ство, вѣчно ше сѣществувѣтъ партии.
Това е тогѣтъ, шото безъ да сѣ
измаи чѣловѣкъ, лесно може да сѣ
сѣстави поимѣтъ за устѣвѣнѣтъ на-
предѣтъ на единъ народъ отъ степенѣ,
до койѣго достига развитіе на на-
родѣтъ въ тогѣтъ народъ. Ний ли въ
единъ народъ, или въ прѣдставителство
на тогѣтъ народъ, редовно сѣставени
партии, които сѣ основавѣтъ на едни
известни начала, не търѣтъ обществѣтъ
помогъ въ тогѣтъ народъ; а има ли въ
единъ народъ, или въ прѣдставителство
на тогѣтъ народъ партии, сѣдѣтъ за
напредѣтъ му отъ количествѣта на
партиѣтъ, коеѣго е въ обратѣтъ разу-
мѣтъ количествѣта на напредѣтъ; сирѣтъ
колкото повече партии има толѣкъ по-
малѣко е напредѣтъ, и колкото по-малѣко
партиѣтъ толѣкъ е по-голямъ на-
предѣтъ.

Това сѣдѣненіе, колкото и странно да
сѣ види, лесно може да сѣ изясни.

Въ единъ надирѣтъ останѣлъ народъ,
ако не сѣществувѣтъ редовно сѣстѣ-
нѣ партии, то не произхожда отъ това,
а ний нееднаквостъ въ мислѣніѣта, които пора-
жѣтъ партиѣтъ, а произхожда отъ това,
че началѣта още не сѣмъ повдигѣтъ въ
тогѣтъ народъ, та не може да сѣ сѣста-
нѣ постоянно мислѣне за едно нѣщо, и
спорѣтъ това мислѣніѣта, като неосновѣны
на начала, мѣнуватъ сѣ толѣкъ пѣтъ
коякѣто различни вѣлія подѣлѣствувѣтъ.

А пѣкъ въ единъ народъ койѣго е вѣлѣ-
зѣлъ въ напредѣтътъ по логическо сѣдѣ-
ствіе на едни реакції, които неизбѣ-
жно сѣ случѣтъ, когато мѣнува единъ
народъ отъ едно сѣстояніе въ друго,
борбата за началѣта и за мислѣніѣта е
толѣкъ огниѣна, шото безсѣзнателно
борѣтъ и зрителѣтъ сѣ раздѣлѣватъ на
нѣколко лагѣра, отъ това сѣ показѣтъ
нѣколко партии; но шомъ тѣтъ началѣ
сѣ раздѣлѣтъ, шомъ достигѣтъ всѣкъ-
тъ хора да сѣ сѣставѣтъ политѣя за
тѣхъ и захватѣтъ да разсѣлѣватъ хла-
докрѣвно, вѣлѣтъ почти сѣ случѣтъ да
видѣтъ, че на дѣло мислѣніѣта, които го-
сподѣствувѣтъ сѣ двѣ, и тогѣтъ не оста-
ва друго, освѣтъ да сѣ прилѣпятъ до
едного или до другого мислѣне, и ето въ
истинно и точно значеніе на думѣтъ
сѣставени двѣ партии, всяка отъ които
има своѣтъ началѣ, своѣтъ мислѣне, и е-
то, че сѣ захватѣтъ борба между тѣтъ
двѣ мислѣніѣта на двѣтъ партии, отъ койѣго
вѣлѣтъ излизѣтъ истинѣта, както отъ удѣ-
ніе на два камѣка излизѣтъ огниѣтъ.

Ний ли е въ нашѣтъ Сѣборъ та-
къвъ партиѣ? — Не! хлѣды пѣтъ не!
и сѣборѣтъ разсѣканіѣ сѣ доказател-
ство на думѣтъ ний. Ний не ведѣтъ
загнѣтъ ний въ листѣтъ сѣ, че мнозина
отъ членѣтъ на Сѣбора ний сѣста-
вено ясно мислѣне за работѣтъ сѣ и за
дѣлѣтъ сѣ сѣ, и отъ това ако иска-
жѣтъ нѣкого нѣкое мислѣне, това мислѣне
сѣ люте между вѣліята и сѣ завѣтъ
отъ по силното вѣліе сѣщо така, както
сѣ завѣтъ едно сухо листо отъ сил-
ныйтъ вѣтрѣтъ. Между тѣтъ мнозина о-
баже има доста, които сѣ прѣмѣтъ отъ
сѣотѣчѣствѣнѣтъ ний за способни и
ний самѣ ги прѣмѣмъ за способни, и
които можѣтъ, ако бѣхъ щѣтъ, да про-
тивупоставѣтъ силѣтъ опорѣ на бѣча-
щѣтъ силѣтъ вѣліята. Но опѣтъ ний сѣ
поне ведѣтъ серіозно да образѣтъ
този опорѣ? Казѣмъ сѣ, че прѣдѣтъ да
сѣ отвори Сѣборѣтъ, единъ такѣтъ о-
пытъ бѣтъ станѣлъ, безъ да принесе же-
лаемѣтъ сѣдѣствіе; ний обаче не вѣрѣ-
мъ да е бѣлъ този опѣтъ, добротѣ ор-
ганизиранѣтъ, добротѣ приготѣнѣтъ зашѣто
той непрѣтънѣтъ щѣтъ да сполучѣтъ. Нека
прѣдположимъ, че опѣтъ измежду чѣ-
ленѣтъ на Сѣбора, които намѣрахъ за
пѣтъбно да сѣдѣнѣтъ силѣтъ сѣ за
сполучѣното исполненіе на вѣтрѣното
нй послѣніе, бѣхъ направили серіозѣтъ
опѣтъ да сѣ сѣгласѣтъ въ начинѣтъ за
дѣлѣствѣніе: безъ сѣмѣніѣтъ нѣщѣ-
хъ да сѣ намѣрѣтъ отъ прѣвъ пѣтъ сѣ-
гласѣны въ мислѣніѣта сѣ, но разумнѣтъ,
безинтерѣ нйтъ, искреннѣтъ разсѣлѣ-
ніѣ на вѣрно щѣхъ да ги освѣтъятъ, за
да достигѣтъ до сѣгласіе, или ако не
достигѣтъ всѣмъ до сѣгласіе, то по-
не една голѣма частъ отъ тѣхъ щѣне
сѣ намѣрѣтъ сѣгласіѣ, и ето тази частъ,
която безъ сѣмѣніѣтъ щѣне да е и въ-
душевѣна отъ нй-чисто родѣлюбіе, щѣ-
ше да послѣжѣ за тѣрѣжъ сѣрѣжъ, за
вѣрѣжъ точѣкъ за опѣтаніе, около койѣ-
то да сѣ сѣберѣтъ и отъ койѣто да
добыѣтъ силѣтъ всѣмъ нйтъ, които н-
махъ искрено желаніе да исполнѣтъ
вѣрно народѣтъ служѣ. Ето прочѣе
една организирана партиѣ, която, ка-
то сѣставѣше вѣшегласіе въ Сѣбора,
щѣне да сѣборѣтъ всѣмъ други стре-
мѣніѣ, щѣне да обори всѣмъ други
мислѣніѣ, които не отговарѣтъ на общѣто
добрѣ.

За зѣлъ чѣстъ обаче членѣтъ на сѣ-
бора сѣ оставѣхъ да ги намѣтъ толѣ-
козъ силно господѣство на бюрокра-

ціѣтъ, шото и народѣто добротѣ, и на-
родѣта и личѣта чѣстъ, и народѣто и ли-
чно достѣвнѣне, всѣмъ, всѣмъ сѣ по-
жѣртѣва на нйныйтъ жѣртѣнѣтъ, ка-
то че ли народѣтъ прѣтъ прѣдставитѣ-
лѣтъ сѣ въ столицѣтъ да сѣ сѣберѣтъ
въ народѣтъ Сѣборъ парѣчно за това,
за да принесе въ всѣмъ родѣтъ тѣтъ сѣ-
лѣ жѣртѣ на умѣлѣствѣніе прѣдъ о-
лѣтъ на родѣлюбѣнѣтъ и всемогу-
щѣтъ българскѣтъ бюрократиѣ!

Его дѣ е причинѣта на всѣмъ зло,
коеѣто яде нашѣтъ народъ и коеѣто ше
го яде много, ако не земѣтъ мѣрѣкъ да
намѣрѣтъ цѣтъ.

Като отдаѣмъ обаче причинѣтъ на
всѣмъ зло на господѣство на бю-
рократиѣтъ, нека не мислѣтъ нашѣтъ
почѣтаемъ прѣвенѣтъ, че отриѣмъ тѣх-
ното достѣвнѣство. Не! Да не припо-
знаѣмъ тѣхното достѣвнѣство, то бѣ
ло неправѣта и голѣма неправѣта; зашѣто
дѣлѣствѣніе ако прѣдѣлѣмъ дѣла
и дѣлѣвѣта на Сѣбора, излизѣтъ, че бю-
рократиѣта е бѣла, която е вършѣла
всѣмъ, и че безъ нѣкъ Сѣборѣтъ не е
можѣлъ да издаде нйго едно рѣшеніе;
а, разумѣмъ сѣ, нйкой не може отка-
зѣтъ достѣвнѣството на опѣтъ, които умѣтъ
да затѣмъ устѣта и да вържѣтъ во-
лѣтъ на единъ цѣлъ купъ епархіѣтъ
прѣдставитѣлѣ. Спорѣтъ насъ даже, ний
вѣрѣмъ, че ако почѣтаемъ народѣтъ
прѣдставитѣлѣ бѣхъ показѣтъ поне нѣ-
колко знаѣмѣ на достѣвнѣство, отъ бор-
бѣтъ на достѣвнѣството на прѣвенѣтъ
сѣ достѣвнѣството на народѣтъ прѣтѣнѣ
щѣне да излѣтъ много добротѣ и повѣтъ
добрѣ, отъ колкото можѣмъ да сѣ въ-
образѣмъ.

Въ този случай неволно ний дохожда
на умъ послѣдѣното при имперіѣтъ френ-
ско народѣто сѣбраніе, сѣрѣвеніе сѣ ко-
то намѣтъ не можѣтъ да направиѣтъ,
когато говорѣмъ за нашѣтъ народѣтъ
сѣборъ, но въ коеѣто при всѣмъ това
намѣрахъ много сходѣства, въ които сѣ
оглѣдѣтъ работѣтъ на нашѣтъ Сѣборъ.
Всѣмъ знаѣтъ, че това френско на-
родѣто сѣбраніе е, коеѣто причинѣтъ тѣтъ
зѣлополучѣтъ, тѣтъ неволѣтъ, въ които сѣ на-
хожда френскѣтъ народъ, и знаѣтъ ли
какъ? Само и само сѣ клѣненіе-шѣнѣтъ
на силнѣтъ. И дѣлѣствѣніе като глѣ-
дѣмъ чѣловѣкъ на това сѣбраніе отъ о-
коло сѣдѣмѣстѣнѣтъ души френскѣтъ прѣд-
ставитѣлѣ, не можѣмъ да направиѣтъ дру-
го умѣлѣствѣніе, освѣтъ това; че тѣ-
тъ разумѣмъ хора не сѣоятъ въ Законо-
дѣлѣното тѣло за друго, освѣтъ да ча-
катъ, когато говорѣтъ нѣкой министѣръ, да
кажѣтъ "тѣрѣтъ-добрѣ, тѣрѣтъ-добрѣ!",
а когато говорѣтъ нѣкой отъ опѣтъ, ко-
то говорѣтъ не за свой интересъ, а за
интересѣтъ на народа, когѣто прѣдѣста-
вѣватъ, тѣ да прѣкъсѣтъ словѣто му
сѣ выѣковѣ: "Стѣга, стѣга! Хлѣди да сѣ
заклѣчи разсѣканіе-то; на гласѣне, на
гласѣне!"

Не е прочѣе, щѣмъ кажѣтъ, само на-
шѣтъ сѣборъ, койѣго прави така, и то-
гѣтъ зашѣто го осѣмѣватъ? — Ей! не
е само нашѣтъ сѣборъ койѣго прави
така, и това самоѣто нй утѣшава, и то-
ва самоѣто служи за облекчителѣтъ слу-
чѣкъ въ обвинѣніе на нашѣтъ сѣборъ
и сѣборѣнѣтъ че сѣ неспособѣны дѣлѣ-
ностѣтъ. Ей! не е само нашѣтъ сѣборъ,
койѣго прави така. Но за зѣлъ чѣстъ са-
мо нашѣтъ народъ е, койѣто не прави
така, както правѣтъ опѣтъ народѣтъ, ко-
то иматъ народѣтъ сѣборѣ, па ако пѣтъ
бѣ тѣ и цѣрѣковѣноустѣвѣнѣтъ.

III

Народѣтъ знаѣтъ, че какѣтъ прѣд-
ставитѣлѣ и да избѣрѣтъ, колкото па-
триѣтъ, колкото способѣны и да сѣ. тѣ-
тъ прѣдставитѣлѣ, не стѣга само едно
избраніе и едно опѣдѣненіе, за да сѣ
сѣврѣши работѣ; а трѣбуѣтъ да сѣ земѣтъ
мѣрѣкъ, да сѣ сѣдѣватъ стѣпѣкъ по стѣ-
пѣкъ дѣла на тѣтъ прѣдставитѣлѣ, да
ги подкрѣпѣватъ нѣравѣствѣно въ па-
триѣтъчѣскѣтъ нйтъ усилѣтъ, да ги сѣвѣ-
тѣватъ и поправѣватъ, когато ги видѣтъ,
че искрѣвѣватъ отъ пѣтъ, койѣто води
къмъ общѣто добротѣ. За тѣтъ цѣлъ, по-
редѣ мѣстѣнѣтъ постановленіѣта и обыѣчи
на всѣмъ странѣ, сѣ организируютъ ми-
тинѣтъ (сѣборѣ), въ койѣго сѣ прѣвъ-
гласѣва народѣноселѣніѣтъ за нй прѣ-
тѣвъ рѣшеніѣта на Сѣбора, образѣва сѣ
сѣ помощѣтъ на всемогѣщѣто вѣстѣнѣ-
карѣство общѣ мислѣне, коеѣто като си-
ленѣтъ порѣтъ завѣтъ сѣ себе сѣ всѣмъ
шото отѣва сѣрѣшо него.

Ний мислимъ, че пърѣво сѣрѣдѣство
не може да сѣ употребѣтъ у насъ, и да-
же ако и да бѣ было възѣможно, трѣ-
буѣтъ да го отбѣлѣуѣмъ сѣврѣшено, ка-
то единъ общѣтъ, койѣто колкото е по-
зѣвѣватѣленъ за напредѣнѣтъ въ граж-
данѣствѣностѣтъ народѣтъ, толѣкъ е вѣрѣ-
дѣтеленъ за опѣтъ народѣтъ, които още
не сѣ въ сѣстояніе да размышѣватъ
зѣло за интересѣтъ сѣ, и спорѣтъ то-
ва можѣтъ да сѣ повѣтъ отъ пърѣвъ
демаѣгогъ, койѣто бѣ поискалъ да сѣ ползуѣва
отъ невѣжѣството нйтъ; по за това вто-
ро сѣрѣдѣство — образѣваніѣтъ на о-
бщѣ мислѣне, трѣбуѣтъ да бѣде пърѣва
грѣжа на патриѣтътъ, отъ койѣто сѣ не-
лиѣшава сѣврѣшено нйго единъ народъ.

Какѣво направиѣмъ ний въ това от-
ношеніе?

Нйщо; сѣврѣшено нйщо!

Обаже, ако да бѣхъмъ искалѣ, можѣмъ
направиѣмъ нйщо.

Укорѣватъ Българскѣтъ печѣтъ, че не
е въ сѣстояніе да помогне енергичѣски
за образованіѣтъ на общѣ мислѣне въ въз-
можѣнѣтъ стѣпенѣ. Ний не можѣтъ да
отбѣлѣсѣмъ това укорѣніе и прѣклѣна-
нѣтъ глаѣвъ; но нѣхѣмъ ли право да по-
пытаѣмъ укорѣнитѣ на Българскѣтъ пе-
чѣтъ, какѣво сѣ направиѣмъ тѣ за въз-
дѣганіѣтъ на този печѣтъ? какѣво сѣ на-
правиѣмъ тѣ за да помогѣтъ за образо-
ваніѣтъ на общѣ мислѣне? Зашѣто нй-
послѣ вѣстѣнѣтъ искаѣтъ да служѣтъ на
общѣто мислѣне и търѣтъ поне пѣпѣкъ-
тъ на това общѣ мислѣне, за да помог-
нѣтъ за развитіѣтъ ѣ, нй не намѣратъ
никакъвъ яѣсъ дѣрѣжъ, койѣто да послѣ-
дуѣтъ,

Епархіѣтъ прѣтѣхъ въ столицѣтъ
прѣдставитѣлѣ сѣ, за да сѣставѣтъ на-
роленѣтъ Сѣборъ, и до колѣкого знаѣтъ,
почѣтъ всѣмъ даѣмъ нйструкції на
прѣдставитѣлѣ сѣ. Колѣко писѣмѣ сѣ пи-
сѣхъ епархіѣтъ помежду сѣ? Колѣко е-
пархіѣтъ сѣ сѣгласѣхъ да даѣтъ една-
кѣвъ нйструкції на прѣдставитѣлѣ?
Варѣмъ това никакъ не бѣше нйчно,
и ний вѣрѣмъ че ако бѣхъ сѣ сѣгласѣ-
ли епархіѣтъ, поне повѣчетѣ, да да-
дѣтъ еднакѣвъ нйструкції на прѣдѣста-
нитѣ сѣ, Сѣборѣтъ нймѣше да бѣдо
въ това сѣстояніе, и работѣтъ щѣхъ да
отидѣтъ сѣвѣмъ нйкакъ; зашѣто това
сѣгласіе на епархіѣтъ бѣ послѣжѣло за
пѣпѣкъ на образованіѣтъ на общѣ мис-
лѣне, о коеѣто вѣшегласіѣтъ на Сѣбора о-
блѣгѣнѣтъ здравѣ, щѣне да избѣви Ек-
зархіѣтъ отъ лошѣто положеніе, коеѣто ѣ
направиѣмъ неразбранѣтъ клѣтъ-шѣпѣковѣ.

